

Men børnepasningstilbudet handler ikke om, hvor hurtigt eller hvor mange som skal passes. Det handler i højere grad om børns trivsel og om, hvordan vi kan udvikle kvaliteten af børnepasningstilbudene.

Regeringen fik i 1993 vedtaget en dagsorden, som lagde grundstenen til et samarbejde med kommunerne om at indsamle og udvikle kvaliteten i dagtilbudene, således som det også tydeligt fremgår af formuleringen, som jeg i øvrigt kan sige suppleres af den vedtagelse, vi har fået af lov om social service, hvor der også er en tydelig formålsformulering, som beskriver formålet og kvaliteten i børnepasningen.

Et af resultaterne af det arbejde, som ministeren tidligere omtalte, er også, at der er blevet udgivet en publikation, der hedder »Kvalitetsudvikling i dagtilbud«. I denne bog står der, at livskvalitet set i børnehøjde kan kendetegnes ved, at barnet er aktivt, at barnet har gode nære relationer til andre mennesker og især nærværende voksne, at barnet har en positiv selvopfattelse samt har en grundstemning af glæde og livslyst. Hvilket vi fuldt ud kan tilslutte os.

For Socialdemokratiet er det ikke ligegyldigt, hvad det er for et pasningstilbud, vi giver vores børn. Vi ønsker fortsat ikke en pasningsordning presset igennem, hvis det går ud over kvaliteten. Vi skal være opmærksom på, at de værdier og holdninger, som børn får i mødet med børn med forskellig social baggrund er en vigtig brik i pædagogernes daglige arbejde.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i mit indlæg den 2. november 1995, hvor SF havde stillet næsten den selvsamme forespørgsel:

»Det handler ikke kun om større bevillinger, men i høj grad om den fantasi og den genskabelse af oplevelser, som børn i dag i højere grad har brug for.

Jeg mener, det er vigtigt at danne kvalificeret modspil til en øget kommerialisering af børnenes hverdag.«

Som eksempel på, hvordan kommunerne har arbejdet på at løse problemet, kan man nævne, at de igennem de senere år har udvist en meget stor fantasi med alternative pasningstilbud såsom naturskoler, skovbørnehaver, busbørnehaver m.v.

Vi må desværre konstatere, at der ofte mangler tilstrækkelig med kvalitet i de tilbud, de yngre årgange i folkeskolen tilbydes i SFO-ordningerne, men erkender, at det har været en umulig opgave for kommunerne, uden at de også har brugt denne billigere ordning.

I Socialdemokratiet mener vi fortsat, at målet kan nås. Jeg er fortrøstningsfuld over for fremtiden og frygter ikke, at der rundt omkring i landets kommuner er planer om efter kommunevalget at slække på prioriteringen af opgaverne.

Spørgsmålet om ventelisterne har mange steder været et centralt punkt i valgkampen. Jeg er overbevist om, at socialdemokratisk ledede kommuner vil leve op til det mål, vi har stillet. Men det er i sidste instans vælgerne, der selv afgør, om det skal ske.

Vi kan ikke tilslutte os SF's forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Sass, og det går på noget af det sidste, som hr. Sass var inde på med skolefritidsordningerne.

Efterhånden er den bevidsthed trængt ind selv hos folk, der er meget tungnemme, at der er store problemer med skolefritidsordningerne. Jeg forstod også, at Socialdemokratiets ordfører var af den opfattelse, at der faktisk var nogle store problemer, som ikke var løst.

Det, jeg synes der manglede, og som kunne være lidt mere interessant, var at høre, hvilket bud den socialdemokratiske ordfører har på, hvad der skal gøres ved det ud over at sige, at det må kommunerne tage sig af, for det er i hvert fald ikke tilstrækkeligt, sådan som landet ligger for øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Det er rigtigt, som hr. Bruno Jerup gav udtryk for, at jeg i min ordførertale konstaterede, at der manglede en tilstrækkelig kvalitet i SFO-ordningerne. Jeg er så også bekendt med, fordi jeg har en god kontakt med det kommunale område, at der i mange kommuner er etableret normeringer, som ligner de normeringer, som er gældende i sociale institutioner, og at der, hvis personalet ikke har den tilstrækkelige uddannelse, er lavet udviklingsaftaler med medarbejderne, således at de vil blive kvalificeret til bedre at løse opgaverne.

Det er min opfattelse, at der er en vilje i kommunerne til bevillingsmæssigt at løfte kvaliteten af SFO-ordningerne, og det er, som jeg også har nævnt, et kommunalt ansvarsområde. Vi kan herfra henstille at etablere det samarbejde, som jeg også omtalte der ligger i den arbejdsgruppe,